

במאבקנו, וקולם נשמע". כך, משני עיברי הגשר, נערכה הפגנה שלא היתה רק מחאה נגד גירוש אישיר הציבור, תוך עקיפת בית-המישפט העליון הישראלי, אלא גם אקט סימלי של שיתוף-הפעולה של שותרי-השלום משני הצדדים.

מסע

השקרים

מי משלת-הליכוד הבינה זאת. בי רגע שנודעה לה על הכוונה לעי רוך את ההפגנה, לא הורתה רק לי שילטונות הממשל הצבאי למנוע בכוח את ההתחברות הפיסית בין שני ראשי החץ, אלא ביקשה גם למנוע את החברות רעיונית. לשם כך הפעילה את רשות-השידור במסע של שקרים.

מהרגע הראשון כונתה ההפגנה הישראית כיוזמה של "קבוצת שמאליות" או "שמאלנים" — כדי להכתים אותה כי תופעת-שוליים ולהדביק לה תווית בלתי-פופולרית. בדיווח על ההפגנה נאמר ברדיו כי אשתו של מילחם, סירבה להתראיין לכלי-התיקשורת הישראליים — טענה שיש לא היתה רק כוזבת, אלא גם מגוחכת, אחרי שהאשה נאמה באוזני המפגינים הישראליים, ועמדה על כך שדבריה יתורגמו לעברית.

לאחר מכן החל מסע-שקרים לגבי ההפגנה הערבית. בשעה שבע וחצי שיר דרה הטלוויזיה הירדנית, בתוכניתה העברית, את דבריו של פאהד קוואסמה שדיבר בשבח כוחות-השלום בישראל. ברקע נשמעו קריאות המפגינים, שדיברו על שלום, הקריין עצמו יצא מגידרו כדי להזכיר שוב ושוב את מגמת-השלום של ההפגנה, והקטע כולו הוכתר בכותרת "צעדים בדרך אל השלום".

כעבור חצי שעה, במדורת-החדשות היקצרה, הגדירה הטלוויזיה הישראלית את ההפגנה הערבית כ"הפגנת שיטנה נגד ישראל", וקול ישראל סיפר על סיסמות דמיוניות על השמדה, שפית-דים ושאר דיבריהבל. אך הטלוויזיה הישראלית לא יכלה למצוא שום חומר שיוכיח טענה זו. בקטעים שזולמו עליידי צוותות זרים דיברו מילחם וקוואסמו באופן סביר ומתון, והסיסמה הקיצונית היחידה שנמצאה היתה קריאה של כמה מפגינים שצעקו: "ישראל לא, אש"ף כן". קוואסמה ומילחם ביקשו רק שיעמידו אותם למישפט. "לא במיקרה גורש דווקא קוואסמה, שיהיה ראשי-העירייה המתון ביותר בגדה", אמר אחד מראשי ההפגנה הישראלית. "ולא במיקרה עשתה רשות-השידור של טומי לפיד את הכל כדי לתאר את ההפגנת-השלום כהפגנה של שינאה. הליכוד וגושי-אמונים אינם יכולים להתקיים אלא באווירה של שינאה — וכל גילוי של ייודות ואחווה הוא איום ישיר על ביצוע תוכניותיהם."

מאמר: מתי פלד (משמאל) משוחח עם מישפחת מילחם בהפגנה

למראיין הטלוויזיה הירדנית: "ברגע זה נערכת בצד השני של הגשר הפגנה של כוחות-השלום הישראליים. הם מזדהים עימנו... כוחות-השלום הישראליים קיימים, אך הם מיעוט קטן, ואין להם אפשרות להשפיע על מדיניות הממשלה. אבל הם באו לחברון כדי להביע את תמיכתם

אין הם מתייחסים לתושבים הסריינשיע בערים הכבושות? באותה שעה נערכה, במרחק של שתי דקות נסיעה, ההפגנה של שלושת מגורשי הרחברון. גם בה דובר על שיתוף-הפעולה עם כוחות-השלום הישראליים. אמר קוואסמה

בעלי-השפם עזב לרגע את אבנרי, פנה בזעם לאבר האלוף-במילואים, "אתה קיר ללה אותי!" צעק ושם עליו יד. יתכן כי החליף אותו, בטעות, במרצה שגינה אותו קודם לכן.

האשמת-שקר זו הסעירה את האלוף, והחלה התכתשות נוספת, שבה הועף כור בעו של השוטר.

"קולם נשמע"

ל בסוף הוחרז השקט כשקצין-צה"ל, הרחיק את השוטר והרגיע את הרוחות. החיילים גילו אירצון בולט להתנכל ל-מפגינים, איש לא נעצר. המפגינים המשיכו בהשמעת דבריהם, סיימו את העצרת והתפורו, אמר אחד מהם: "אם השוטרים מתייחסים כך לחברי-כנסת ולאלוף-צה"ל,

כרופסוד עמית וראובן קמינר בהתכתשות האלימה

ניהאד מילחם נואמת